

Vzpomínka na Františka Weihraucha

Před 10 lety, u příležitosti výročí 100 let od jeho narození, o něm napsal pěkný článek Jiří Merganc. Budu tedy stručnějšší.

František Weihrauch se narodil v únoru 1902 ve Vídni. Když rodina přesídlila do Žamberka, František pracoval jako zemědělský dělník. Po skončení základní vojenské služby v Hradci Králové jej otec zaměstnal ve své dílně na vycházkové hole a František se vyučil soustružníkem nezelezných materiálů. V době hospodářské krize byl správcem městské plavecké školy. V roce 1932 nastoupil do práce jako úředník v Městské spořitelně v Žamberku.

Už v roce 1920 vstoupil do Sokola a vypracoval se ve vynikajícího cvičence. Později zastával funkci zástupce náčelníka sokolské jednoty a od roku 1937 byl náčelníkem žamberské jednoty a VI. okrsku. Sám také založil a vedl hudební skupinu Weihrauchův jazz-band.

Po okupaci republiky se zapojil do vojenské odbojové organizace Obrana národa. Jako náčelník žamberské sokolské jednoty pořádal až do rozpuštění Sokola okupační správou pochodová cvičení do venkovských tělocvičných jednot na podporu vlasteneckého cítění jejich členů.

foto Jan Kohout, z archivu vnuka

Osudným se mu stalo zapojení do sokolské odbojové organizace Jindra. Sokolové totiž poskytli neocenitelnou pomoc paravýsádkům, vysazeným s úkolem provést atentát na zastupujícího říšského protektora Heydricha. Při vyšetřování úspěšného atentátu padlo do rukou gestapa mnoho jejích členů.

František Weihrauch byl zatčen 14. 11. 1942 v 17 hodin a první výslech na hradecké služebně gestapa proběhl 16. listopadu. Prozrazení jeho skupiny přišlo z Prahy. V organizaci Jindra byl pověřen vedením v okrese Žamberk. To je vše, co při výsleších přiznal. Více se od něho gestapo nedozvědělo a snad i proto vůbec nebyl postaven před soud.

Domnívám se, že vůči němu byla použita přísně tajná směrnice „Sonderbehandlung” o zvláštním zacházení s vězni. Historici ji znají jako „popravy bez soudu”. František Weihrauch, Antonín Stiehl z Častolovic, Václav Válek a Josef Urban z Hradce Králové byli ihned po skončeném vyšetřování odvezeni „k zvláštnímu pracovnímu nasazení” do koncentračního tábora.

Jen krajský vedoucí Karel Nesnídal byl postaven před soud. 8. července 1943 byl odsouzen k trestu smrti a 7. září téhož roku popraven. František Weihrauch „zemřel” v koncentračním táboře Osvětim již 18. břez-

na 1943.

Podle soudního spisu, uloženého v Archivu bezpečnostních složek Praha, sign. 141-342-12

napsal Pavel Svědihroh

Žamberské listy č. 2/2012 z 1. února 2012